

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokoјencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne štev. 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina Din. 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrtna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, pokrajinska uprava oddel. za soc. politiko. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Predsedniki pokr. Zvez pozvani v Beograd.

Post tot discrimina rerum — je Glavni Savez naenkrat začutil potrebo, da je sklical za 10. maj v Beograd vse predsednike pokrajinskih zvez, ki so včlanjene pri Glav. Savezu.

Poziv na konferenco smo smatrali za umesten in to tem bolj, ker je bila naša O. Z. dana na ta način možnost, da iznese ob tej priliki pred konferenco vprašanje spora, ki je — ne po njeni krivdi — nastal zadnji čas med njo in Gl. Savezom. Tudi druga vprašanja je bilo treba primerno razčistiti. Pred vsem se je moralo ugotoviti, kdo nosi odgovornost za to, da so važni, na Gl. Savez, naslovljeni dopisi ostali nerešeni in da prejme Gl. Savez vse do zadnjega časa z diplomatskim molkom vse predloge O. Z. Pravimo da je imel Glavni Savez potrebno pozvati predsednike vseh pokrajinskih zvez v Beograd. V št. 43 »Činoviškega Glasnika« naglašava Savez, sam, da je postal na veliko žalost ekonomski položaj dr. uradnikov in slug tudi pri nas tako obupen, da stojimo morda tudi mi pred dogodki, ki jih je pravkar preživela Rumunija in ki jih doživlja baš zdaj Madžarska. V Beogradu so zborovali železničarji, Udruženje jugoslov. učiteljev, društvo profesorjev — naposled so prišli na vrsto državni nameščenci pod okriljem Glavnega Saveza. Trebalo je torej zopet pobude od drugod, da se je Glavni Savez zgani, če tudi je slov. O. Z. ki jo je Glavni Savez obmetaval z odmetništvom in hajduštvom tak sestanek že dolgo časa pred 10. majem ponovno zahtevala.

Ali je bil ekonomski položaj drž. nameščenec pred pol letom bistveno boljši, kakor je danes? Res je le, da smo tedaj imeli v sebi še nekaj energije, ki bi nam racionelno uporabljena, vrgla že danes nekaj plodov smotnega in pozitivnega dela, tako pa baš blodimo kakor tropa ovac brez pastirja in čakamo, kdaj nas Centralni akcijski odbor zopet zbere in usposobi za zadnji protest, predno pade kocka.

In zato opravičeno trdimo, da Glavni Savez ni vršil v polnem obsegu svoje dolžnosti in da nosi v glavnem odgovornost za neorjantiranost v poedinah pokrajinskih zvezah, ki so že svoj čas hotele podvzeti odločilen boj, pa ga je vedno v zadnjem trenutku znal prepričati Glavni Savez. Nezaupanje v pokrajinskih zvezah včlanjenih strokovnih organizacij torej ne more veljati pokrajinskim maticam, marveč Glavnemu Savezu v Beogradu.

10. in 11. maja se je torej vršila v Beogradu širša konferenca Glavnega Saveza, ki so se je udeležili razun Hrvatov predsedniki vseh pokr. zvez.

Ne glede na desno in levo, moramo ob tej priliki ugotoviti, da Glavni Savez, ki mu je bilo še pred pol letom mnogo na tem, da privede v svoj delokrog tudi »Savez javnih namještenika za Hrvatsku in Slavonijo«, ni smatral za potrebo pozvati na konferenco tudi predsednika tega Saveza dr. Viktorja Benkovića.

Bila je to velika taktična pogreška, ki bo morda imela za ves nadaljni razvoj započete ak-

cije nedoglednih posledic. Imajo, res je, — da tako govorimo — svoj mentalitet bratje Srbi, niso pa zalibog brez njega Hrvati, da ne omenjamo samih sebe. Da je oficijelni poziv na konferenco od strani Gl. Saveza izostal baš za hrvatski Savez, tega absolutno ne more opravičevati dejstvo, ker Hrvati doslej še niso pristopili h Gl. Savezu in to tem manj, ker je bila vabljena na sestanek »Udruga javnih činovnika u Zagrebu«, ki istotako ni član Gl. Saveza. Dvomimo, da bi se sploh še kdaj mogla najti ugodnejša prilika za enotno organizacijo vseh državnih nameščencev v kraljevinah.

Zakaj Gl. Savez h konferenci ni pritegnil zastopstva srbijanskih profesorjev, ki merijo v nenaknem boju ravno sedaj na lastno roko svoje moči, bo umevno vsakemu, ki je čital uvodni članek št. 42 »Činoviškega Glasnika«.

Konferenci je predsedoval častni častni predsednik Saveza univ. profesor gosp. Andonović, poročala pa sta gg. predsednik dr. Mika Jovanović, načelnik budžetnega odeljenja v gener. direkciji drž. računovodstva in podpredsednik Gjuričić, šef odseka za izrađu budžeta. Slednji nam je kot poročevalec o načinu vojne odškodnine drž. nameščencem še izza lanske protestne skupščine, ki je ostala brez vsakega haska, v dobrem spominu. Gjuričić je v izbranih besedah povedal, da se drž. nameščencem sicer dá odpomoči, vendar pa ne v smislu in obsegu resolucije železničarskih organizacij. Z drugo besedo: vlada je pripravljena nekaj dati ne pa toliko, da bodo drž. nameščenci mogli živeti. Za drugi slučaj bi morala vlada obremeniti drž. budžet s polnimi štirimi milijardami dinarjev, česar pa naše narodno gospodarstvo ne prenese. Prav lep migljaj vsem železničarjem in akcijskemu odboru, da je stavil pretirane zahteve, ki v prvotni obliki sploh ne morejo biti diskutabel. Ne vemo še danes, kdo bo močnejši, bojimo pa se, da bo doživel fiasco končno vendarle akcijski odbor. Če ne radi drugega, ker bo moral zahteve znatno reducirati. Da članstvo tega koraka po vseh energičnih komunikeyh akcijskega odbora ne bo odobraval, leži na dlani. G. Gjuričić je povedal, da se bo našlo pokritje za delno izboljšanje gmotnega stanja drž. nameščencev v zvišanju carin in da je za to svrhu skrbjeno tudi že v predlogu budžeta za leto 1923/24 s tem, da se je za provedbo novega zakona vnesel v proračun nov kredit v znesku 400 milijonov dinarjev. Na ta način bi se mogle zvišati sedanje draginjske doklade za 50%, čim bi pa se obnesla tudi 10% redukcija vsega drž. nameščenstva, bi znašal povisek draginjskih doklad za 70%. (Odkod bo vlada vzela kritje za ostalih 80% poviška, da bo ugodila naši prvotni zahtevi, ni znano).

Redukcija drž. nameščenstva je prav gotovo opravičena, ako pomislimo, da nas je poleg 100 tisoč invalidov — 207 tisoč in da mora država skrbeti vrhutega še za 30.000 visokošolcev, ki jih podpira (!?) s štipendijami. Kako pa naj se redukcija izvrši, da bo res kaj zalegla in da kljub vsem prihrankom ne bodo trpeli ne reduciranci ne državni aparat, to je zopet drugo vprašanje, ki je vredno vse pozornosti in ki ga bo treba predkončnim ukrepom vsestransko proučiti.

Izredno posrečeno je nastopil na konferenci predsednik slov. O. Z. g. Maks Lilleg, ki je z upravičenim ogorčenjem spravil na dnevni red konference nezdrave odnošaje med slov. O. Z. in Gl. Savezom.

Z neustrašeno besedo — predsed. Andonović mu sprva ni hotel dovoliti, da govori — je na konferenci iznesel vse nedostatke v upravi Gl. Saveza, pred vsem pa neodpušljivo bagateliziranje O. Z. od strani Gl. Saveza v času, ko bi moral ravno Gl. Savez povzeti vso akcijo pravočasno v svoje roke in ne gledati, kako uvajajo inicijavito preko Gl. Saveza druge strok. in pokrajinske organizacije na lastno pest. Zavračal je nad vse spretno očitek, češ da je slov. O. Z. politična domena in da skriva v sebi odmetniške ter hajduške elemente.

Na podlagi izvlečka iz poslovnega zapisnika O. Z. je dokazoval, da Glavni Savez na večje število dopisov in predlogov O. Z. ni smatral drugače vredno odgovorjati, kakor da je reagiral na povsem nekvalificiran način v svojem strokovnem glasilu. Zahteval je najodločneje, da dá Gl. Savez slov. O. Z. na istem mestu, kjer jo je neuteemeljeno napadal polno zadoščenje. Umevno je, da O. Z. ni mogla dočakati ukrepov Gl. Saveza, ki jih z malim izjemam nikdar pravočasno ni prejela, ako ni hotela, da izgubi še ono malo strokovnih organizacij, ki so do zadnjega časa še ostale pri njej. Zato se je smatrala za opravičeno, da postopa inicijativno brez Gl. Saveza, ki ga je na to svojo namero itak ponovno toda brezuspešno opozorila, ter dajala v danih razmerah ostalim pokrajinskim zvezam primerne nasvete. Zato smo danes hajduki in odmetniki!! Ne more pa kaj takega trditi o Gl. Savezu, ki nas o sejah upravnega odbora ni nikoli obveščal, še manj kdaj informiral o njihovih zaključkih in ki nas je puščal, do najnovejšega časa v popolni nevednosti vsebine splitske resolucije z dne 26. decembra 1922.

Na vse te očitke predsed. Lillegu predstavnik Gl. Saveza meritorno niso mogli odgovoriti drugega, kakor da je tajništvo Gl. Saveza z delom preveč obremenjeno.

Takšen zagovor seveda ne drži, osobito ker je dolžnost Gl. Saveza, da napravi v prvi vrsti red pri sebi, ako hoče vplivati vzgojno na druge.

V nadaljnjem izvajanju je predsed. Lilleg opozarjal na veliko opasnost redukcije, ako bi se izvršila slepo in brez pravega sistema. Priznava, da je redukcija potrebna, vendar pa sme ta operacija zadeti samo tiste drž. nameščence, ki se za drž. službo ne morejo izkazati niti s strokovno niti z moralno kvalifikacijo. Pa tudi tem je treba dati gotova jamstva, da brez vseh sredstev ne bodo vrženi čez noč na ulico. G. Gjuričić je v svojem odgovoru omenil, da prejme vsak reduciranec, ki ima 15 službenih let gotovo odpravnino, ki bo znašala toliko mesečnih plač z vsemi dokladami, kolikor let je služil državi. V obče pa drž. nameščenci z nad 15 službenimi leti ne bodo reducirani.

Govoril je na to predsednik centralnega odbora narodn. železničarjev Lukotič o akciji tega odbora; načelno je izjavil, da železničarji započete akcije ne morejo več revidirati in da

pojdejo za ciljem po strogo začrtani poti. Stvar vlade je, da to akcijo prepreči ne z obeti, marveč s takojšnjo pomočjo v smislu znanih resolucij. Prepričan je o solidarnosti vseh drž. nameščencev. O pokretu profesorjev je govoril predsednik pokrajinske zveze za Hercegovsko gimn. direktor Čučkovič. Med njegovim govorom je došlo do prekanja, ker so nekateri člani konference ta pokret obsojali češ, da bodo profesorji v smislu novega zakona zbog svoje kvalifikacije socijalno itak zadostno zavarovani.

Konferenca je pred zaključkom sklenila to-le resolucijo:

1.) Vsem aktivnim in vpokojenim drž. nameščencem kakor tudi vpokojenkam z vdovnino naj se povečajo osebne draginske doklade za 100%; uradnikom ministrstva zunanjih del, ki opravljajo službo v inozemstvu, pa je zvišati te doklade za 50%. To zvišanje naj velja od 1. maja t. l. dalje.

2.) Vse kronске vpokojence je prevesti na dinarske pokojnine po istih načelih, ki so se uveljavljala za aktivne drž. drž. nameščence povodom izenačenja njihovih osebnih prejemkov v kronah na dinarje.

3.) Mesta Split, Zagreb, Novi Sad, Sarajevo in Ljubljano je uvrstiti v I. draginski razred. (Maribor je moral izostati, ker bi prejudiciral več enakih mest v drugih pokrajinah in bi se v tem budget še bolj obremenil.)

4.) Vsako maksimiranje rodbinskih doklad za neukazno osobje (sluge in zvaničnike) naj se odpravi. K temu osobju je prištevati tudi vojne mojstre (vojne majstore).

5.) Narodna skupščina naj se loti kot najnujnejšega izmed vseh zakona o civilnih drž. uradnikih in uslužbencih, ki naj ga vlada nemudoma predloži.

6.) Vsem drž. nameščencem je preskrbeti stanovanja, oziroma jim zagotoviti gradnjo lastnih hiš na ta način,

a) da se v to svrhu vnese v drž. budget posebni kredit;

b) da se osnuje poleg tega v ta namen špecijalni zaklad (fond), h kateremu naj

x) prispeva potom budgeta država,

β) dalje že zgrajena državna poslopja, ki se porabljajo za stanovanja;

y) v isto svrhu je preurediti uredbo o Savezu navabljajčih zadruga in sicer na ta način, da ta savez prispeva od 1% odtegljaja za državne dobave (čl. 70 uredbe) ½% temu zakladu, sam pa za lastne potrebe razpolaga z ostalim ½%.

7.) (Ta točka se tiče zemljišča na topčiderskem brdu, ki naj ga država odstopi beogradskemu činovništvu za stavbene prostore.)

8.) Komisija za redukcijo drž. nameščencev naj se izpolni z dvema članoma, ki jih odredi Gl. Savez. Vrhutega morajo sodelovati tudi še pri individualni redukciji (v posamnih pokrajinah) v vsaki komisiji predstavnik Glavnega Saveza, oziroma pokr. zvez, ali pa (kjer teh ni) strokovnih organizacij, to pa ne samo s posvetovalnim, marveč tudi z odločujočim glasom.

9.) Vsi tisti drž. nameščenci, ki so bili odpuščen iz drž. službe od časa, ko je pričela volitvena vlada, se morajo vzeti pri eventualni redukciji v poštev. (Restitutio in melius!)

10.) Najkasneje do konca junija t. l. se mora izplačati vsem aktivnim in vpok. drž. nameščencem brez razlike (tudi vdovam, ki uživajo vdovnino) posojilo (avans) na račun vojne odškodnine v najvišji izmeri, ki jo določa čl. 7., točka 4. zakona o vojni odškodnini. Poleg tega je prevzeti v odbor, ki ga ta zakon predvideva, dva člana izmed predstavnikov Glavnega Saveza, ki imejta odločujoč glas.

(Ako naj velja točka 10. resolucije tudi za naše Primorje, ki so ob italijanskem vpadu izgubili vso premoženje, ni jasno. Splošna interpretacija in oblika te zahteve bi bila na vsak način v njih prid, osobito, ker zakon o vojni odškodnini ne dela nobenih plemenskih razlik. Sicer pa menimo, da je posojilo (avans) vse kaj drugega, kakor odškodnina (odšteta), do katere bi imeli pod drugačnimi okolnostmi polno pravico.)

Beogradska konferenca z dne 10. t. m. je končno tudi še razodela, da Glavni Savez potrebuje denar. Zgodilo se je to po preteku dveh let!

Kakor je — tako namreč piše »Čin. Glasnik« br. 43 z dne 15. t. m. — zaključila že dne 26. XII. 1922 skupščina v Splitu, morajo od 1. januarja t. l. dalje prispevati vsa udruženja drž. nameščencev,

ki hočejo uživati plodonosno delo Gl. Saveza, po — 25 p mesečno za vsakega člana.

Popolnoma naravno! Nobena organizacija, ki se hoče resno udeleževati, ne more iti za nič manj resnim ciljem brez gmotnih sredstev.

Samo nekaj nam ni pri tem razumljivo! Ako je splitska skupščina ta prispevek, o čegar neobhodni potrebi nimamo povoda dvomiti, določila že 26. XII. 1922, potem si dovoljujemo vprašati Glavni Savez: Zakaj ni tega sklepa sporočil pokrajinskim zvezam še predno so sklicale običajne redne letne skupščine, ki bi ta izdatek mogle še pravočasno spraviti v svoje proračune za tekoče leto in iz česa je kril Glavni Savez svoje izdatke ves čas, odkar obstoji?

O. Z. za Slovenijo je od Gl. Saveza v zadnjih dneh sicer prejela poziv, da se briga za ta prispevek in ga čim prej Gl. Savezu nakaže, potrebno pa bo najbrž, da čujemo — v finančnih stikah O. Z. in vseh strokovnih organizacij — vendarle še mnenje izrednega občnega zbora.

Z resolucijo, ki je zanjo glasoval tudi predsednik naše O. Z., soglašamo. Ne moremo pa trditi, da je istovetna z zahtevami akcijskega odbora, ki se mu je naša O. Z. brezpogojno pridružila. Ali bo treba odnehati na eni strani, ali pa primakniti na drugi, to bo pokazala bodočnost. Eno pa je jasno za vse! In to je, da manjka med Centralnim akcijskim odborom in vsemi ostalimi pokr. odbori ter podobni tista prožna zveza, ki je neobhodno potrebna celo ob mirnem razvoju stvari, kaj šele ob času, ko smo hoteli napovedati — boj. Ako bi g. Lukič kot predsednik Centr. akcijskega odbora vse to uvaževal, bi moral vztrajati pri besedilu prvotno zasnovane in že davno predložene resolucije, ali pa — reči konferenci zbogom!

—š.

Skupščina Udruženja poreskih činovnika.

Na binkoštni ponedeljek, 21. t. m., se je vršila v gradski vijećnici v Zagrebu redna letna skupščina Udruženja poreskih činovnika kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, ki jo je ob maloštevilni udeležbi delegatov otvoril tajnik zagrebske sekcije g. Posavac ob pol 10. uri dopoldne. Zastopane so bile, izvzemši Vojvodino in Črnogoro, vse pokrajine naše kraljevine. Za ljubljansko sekcijo so se skupščine udeležili nadupr. Blažon, Stanič, Bekš, upr. Videnšek, Pirkmaier, Starkl, Malinger, oficijali Marinc, Petek in Žumer ter asistenta Zimič in Zešlin.

Tajnik zagrebske sekcije poroča o delovanju te sekcije od časa njene ustanovitve dalje. Obžaluje, da se vsled nedostajanja časa za to skupščino od strani Hrvatov ni mogla izvesti taka organizacija, kakršna bi bila v interesu stvari potrebna.

Udeležba bi bila lahko povoljnija, da upravni odbor Udruženja v Beogradu ni sklical skupščine v tako kratkem roku.

Predsednik Udruženja Voj. Katunac pozdravi v otvoritvenem govoru od vseh krajev dospele delegate ter izjavi, da bodo imele posamezne sekcije Udruženja priliko, zaznati o delovanju upravnega in nadzorstvenega odbora iz prihodnjih števil »Poreske službe«.

V glavnem se je upravni odbor bavil z načrtom zakona o izenačenju davkov. On sam (preds. Katunac) je o tem načrtu sestavil kritični pregled ter prišel do zaključka, da ta načrt ne pomeni izenačenja, marveč da davčna bremena za poedine pokrajine še bolj kategorizira. Načrt zakona je izdelal posebna komisija, ki pa k sodelovanju ni pritegnila praktičnih strokovnjakov iz vrst davčnega uradništva, ampak se je omejila samo na pomoč teoretikov. Zato davčno uradništvo ta načrt odklanja in to tembolj, ker se mora prej ali slej pokazati, da je v praksi neizvedljiv.

Še bolj kot ta zakon pa nam je na srcu zakon o državnih uradnikih, ki pride v naj-

krajšem času pred Narodno skupščino. Žal, da se nam kljub prizadevanju ni posrečilo dognati, v kakšni obliki so se izvršile nekatere izpremembe v prošlem letu od zakonodajnega odbora že razpravljane načrta, in ako te izpremembe zadenejo v živo davčno uradništvo. Uvrstitev davčnega uradništva v II. kategorijo nam je bila sicer od kompetentnih mest zajamčena, vendar pa je v zadnjem času čuti, da bodo davčni uradniki uvrščeni po svoji šolski izobrazbi, to je maturanti v II., nematuranti pa v III. kategorijo. Proti tej nameri bo vložilo Udruženje odločno predstavko ter energično zahtevalo, da se vsi z daj služeci davčni uradniki brez izjeme uvrste v II. kategorijo, dočim naj se zanje v bodoče zahteva popolna srednja šola z maturo.

Pri volitvah v upravni odbor Udruženja sta bila nato za ljubljansko sekcijo izvoljena nadupr. Joža Bekš in upravitelj Miroslav Pirkmaier, v nadzorstvo pa nadupr. Jakob Blažon.

Sledil je za tem referat predsednika Voj. Katunaca o predlogu zakona o neposrednim porezima, ki je trajal do 1. ure. Poročilo je bilo sestavljeno nad vse marljivo in skrbno ter je pričalo o strokovnjaški sposobnosti predavatelja. (Ker prične z objavo poročila »Poreska služba« z dne 25. decembra 1922, br. 3—6, ga radi obširnosti ne priobčujemo.)

Skupščina je bila prekinjena ob 1. uri popoldne, nadaljevala pa se je v prostorih davčnega urada zopet ob 3. uri.

Predsednik Katunac je otvoril o svojem referatu debato, ki pa se na predlog delegata Bekša spričo pomanjkanja časa in važnejših gmotnih vprašanj davčnega uradništva ni vršila.

Delegat Bekš je opozoril skupščino, da se s finančnim zakonom za l. 1922 določene nagrade za uspešno iztirjavanje davkov kljub urgencam še niso izplačale. Vpraša, kaj je temu vzrok.

Predsednik Katunac izjavi, da je to določbo on sam stavil v finančni zakon. Zahteve za izplačilo nagrad je generalna direkcija odstopila v kompetentno poslovanje državnemu računovodstvu, ki pa je pozabilo na svojo dolžnost, da budget za l. 1922/23 prilagodi glede potrebnih kreditov — finančnemu zakonu. Ker za izplačilo nagrad ni na razpolago potrebnega kredita, se torej nagrade ne morejo nakazati. — Upanja ni prav nobenega, da bi se to sploh kdaj zgodilo, čeprav je že Udruženje glede tega vprašanja storilo polno dolžnost.

Referat o novem načrtu zakona o drž. uradnikih, ki bi ga moral podati tajnik Udruženja g. Devečerski, je odpadel. Na predlog tajnika ljubljanske sekcije Bekša se sprejme z dopolnitvenim predlogom predsednika Katunaca zahteva, da je normirati za vse bodoče davčne uradnike kot pogoj za sprejem v davčno službo srednješolsko maturo z najmanj enoletno davčno strokovno šolo, vse sedaj služeci davčne uradnike pa je za prehod brez izjeme uvrstiti v II. kategorijo.

Dalje je Udruženje izneslo pri finančnem ministrstvu zahtevo, da se sme davčno uradništvo porabljati samo za posle, ki so z odmero ali pobiranjem davkov v neposredni zvezi. V zvezi z zakonom bo torej tudi treba urediti davčna oblastva oziroma ustroj davčnih uradov.

Delegat Bekš predlaga v imenu ljubljanske sekcije, da Udruženje izposluje takojšnjo razveljavitev rešenja finančnega ministra z dne 30. januarja 1923, br. 1838, ki v nasprotju z veljavno službeno pragmatiko ustvarja pri obolenju davčnih uradnikov gotove kavtele, ki mejé skoro na šikane in ki se ne tičejo uradnikov drugih strok.

Udruženje bo glede tega vprašanja podvzelo pri finančnem ministru najenergičnejše korake.

Za prihodnjo letno skupščino Udruženja se določi mesto Ljubljana, vsled česar zaprosi Bekš, da se je udeleži vse davčno uradništvo naše kraljevine v čim najpomembnejšem številu.

Skupščina je pred zaključkom sprejela sledečo resolucijo: I. Povodom skore reforme poreskog zakona za celu Kraljevinu, poresko činovništvo, prateči stalno sve, što je u ovom pravcu do sada uredjeno in starajući se, da se ova reforma izvede u duhu modernog porezivanja u interesu i državnih prihoda i poreskih obveznika, a posle zaslušanog referata predsednika udruženja g. Vojislava Katunca, konstatuje, da ovaj način izrade novog poreskog zakona bez učešća stručne poreske organizacije i zainteresovanih drugih privrednih krugova, neće doneti pozitivnog rezultata, koji se od ove reforme očekuje. Poresko činovništvo, koje danas provodi tri različita poreska zakonodavstva, i koje je najpozvanije, da izkaže sve dobre i rđave strane dosadašnjih poreskih zakona jednoglasno konstatuje, da izradjeni projekat poreskog zakona, kopiran u glavnome iz madjarskog zakona i sa predloženim mešovitim sistemom porezivanja po prinosu, dohotku — na imovinu ne može se primiti, jer je nepravica i vrlo teško izvodiv, a što je dosadašnjim iskustvom dovoljno utvrđeno.

S gornjih razloga zahtjeva:

1. da se novi projekat izradi na modernom sistemu porezivanja po dohotku, pošto on daje najviše garancije za brzo, uspešno i pravilno porezivanje, inače poresko činovništvo ne bi moglo primiti na sebe odgovornost za neuspeh, ako, bi se reforma izvršila po prednjem sistemu;

2. zahteva, da se novi prejemki zakona izradi uz učešće bar po jednog predstavnika Udruženja iz sviju sekcija kao i ostalih struka kako se ne bi u projekat unele odredbe neizvodljive, kao što se to dešava u svima projektima radjenim bez učešća stručnih organa;

3. kako najbolji zakoni bez dovoljno stručnog osoblja, koji će ga privoditi, a bez dobre organizacije vlasti nemaju velike vrednosti, to skupština zahteva, da se jednovremeno sa izradom poreskog zakona izradi i zakon o organizaciji poreskih vlasti u celoj Kraljevini, po kojoj bi se poresko osoblje grupisalo pod jednu direkciju i uputilo samo na čisto poreske poslove, a odstranilo od svih drugih poslova, koje danas vrši u celoj zemlji na štetu poreskih poslova, usled čega i državni prihodi od neposrednih poreza su sasvim problematični.

Iz nalaženja poreskih izvora, odmeravanja dohodaka kod poreskih obveznika i pribiranje porezanih suma, poso je vrlo delikatan, ako se vodi ozbiljno računa i o državnim potrebama, a jednovremeno i ekonomskoj snazi poreskih obveznika, te stoga za pravilan rad u buduću potrebna je i jača intelektualna sprema i sa potpuno ispravnim moralnim osobinama poreskih činovnika. A radi toga skupština zahteva, da se u buduću poresku struku primaju samo lica, koja imaju najmanje veliku maturu sa specijalnim stručnim kurzom bar od jedne godine dana, da se u najkraćem roku odstrane iz poreske struke lica, primljena za poreznike posle oslobođenja, koja nemaju bar 4 razreda srednje škole, i da se materijalno stanje poreznika osigura novim činovničkim zakonom tako, da ne mora strahovati za svoju egzistenciju, niti da pada u iskušenje na štetu i ugleda činovničkog i državnih prihoda i interesa poreskih obveznika.

Skupština najzad izjavljuje, da ako se preko ovih zahteva prodje, neće moći dati

nikakve garancije za uspeh i ostavlja svaku odgovornost za neuspeh onima, koji ne budu vodili računa o mišljenju i zahtevima onih, koji su najpozvaniji, da dadu svoj sud o svima poreskim poslovima.

Resoluciju bo Udruženje izročilo finančnemu ministru in Narodni skupščini.

—Š.

A. S., Ljubljana:

Kako so organizirani upokojenci.

V kolikor imam podatkov ali mi je to sicer znano, je v Ljubljani osmero društev penzionera, ki nas zanimajo zbog nam vsem skupnih stanovskih in gospodarskih stremljenj. So to društva: I. splošno društvo jugoslovanskih upokojencev, Društvo upokojenih učiteljev, Društvo upokojencev južne železnice v Sloveniji, Društvo orožniških upokojencev na slovenskem ozemlju, Zveza upokojenih častnikov, Strokovna zveza tobačnih upokojencev, Zveza uradniških vdov in sirot ter Društvo upokojenih javnih nameščenecv za Slovenijo. V drugih krajih po Sloveniji so ali ustanovljene podružnice teh društev ali pa so pojedini upokojenci včlanjeni pri raznih resortnih društvih aktivnih nameščenecv, kamor imajo po društvenih pravilih pristop tudi upokojenci iste službene stroke. Časih se tuptam pojavijo skupine brez notranjega organiziranega stika in prirede sestanek, če gre za kako posebno nujno in važno vprašanje. V sosednjih pokrajinah nahajamo dvoje močnih organizacij upokojencev, in sicer Zajednicu umirovljenika za Hrvatsku i Slavoniju v Zagrebu in Udruženje državnih penzionera v Beogradu.

Od zgoraj imenovanih slovenskih društev so pri Osrednji zvezi javnih nameščenecv in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani včlanjene in se poslužujejo za svoje oficijelne objave izključno zvezinega glasila »Našega Glas« te-le organizacije: Društvo orožniških upokojencev, Zveza upokojenih častnikov in Društvo upokojenih javnih nameščenecv. Razen spočetka navedenih prvih dveh nastopajo druga ljubljanska društva, kadar je treba manifestirati za skupne interese, v koalirani falangi, kakor se je to zgodilo n. pr. na izborni obiskanih shodih upokojencev in upokojenk dne 4. maja 1922 in dne 25. marca 1923 v veliki dvorani »Mestnega doma« oziroma hotela »Union«. Umestni so taki shodi ne samo iz stvarnih razlogov, da ima sleherno društvo priliko dokumentirati svoje posebne želje in zahteve, da se snujejo kolektivne peticije in resolucije, ampak tudi radi tega, da se tem povodom nečlani lahko prepričajo o delovanju društvenih odborov.

Vidi se, da je organizacija penzionistov že dokaj napredovala, toda dovršena še zdavnaj ni. A to največ vsled pomanjkanja solidarnega čuta marsikoga v taboru upokojencev. Ugotavljam, da je mnogo upokojencev, ki še vedno samotarijo in nimajo smisla za udružno akcijo, ki pa sicer radi uživajo sad društvenih uspehov. Bridko čutijo svojo usodo, znano jim je, da tvorijo upokojenci danes proletarijat nižje vrste, vedo, da smo upokojenci zgubili ves svoj nekdanji ugled, pa apatično prenašajo to gorje in ne storijo ničesar za izboljšanje žalostnega položaja in le čakajo, da jih trpljenja reši — smrt. Ti mlačneži naj se zbude, naj s svojim pristopom k društvu ojačijo vrste tistih tovarišev, ki se bore za njihov blagor. Hic Rhodus, hic salta.

Toliko mimogredé, da ne prezrem omeniti brezbriznosti nekaterih upokojencev, zlasti onih v višjih šaržah, za solidarno nastopanje pri delu za zboljšanje stanovskih razmer in ublaženje prekerne človeške eksistence.

Vestnik.

Judenburške žrtve v domovini. Tovariši, tovarišice, udeležite se vsi brez izjeme svečanosti mrtvaškega spreveda dne 2. junija 1923.

Tajniško poročilo na obč. zboru O. Z. smo morali radi obilice drugih bolj aktualnih doneskov preložiti za prihodnjo številko, ki ga objavi v celoti. — Uredništvo.

Društvo vpokojenih javnih nameščenecv za Slovenijo v Ljubljani, sklicuje v četrtek 14. junija t. l. ob 7. zvečer v restavraciji pri »Mraku« na Rimski cesti izredni občni zbor z dnevnim redom: Društvenega odbora poročilo o zvišanju članarine in slučajni predlogi. Ako občni zbor ob določenem času ne bi bil sklepčen se otvori pol ure kasneje nov občni zbor z istim dnevnim redom neglede na število navzočih članov. Odbor.

»Do konca dni«. Tako se imenuje nova satirična igra v treh dejanjih, ki jo je spisal naš javni nameščenec v obliki Kristusove legende pod pritiskom sedanjih neznosnih razmer, ki jih trpe po krivdi drugih vsi državni uslužbenci kakor tudi mnogi pripadniki nižjih stanov. Igra je polna zanimivih in pomembnih prizorov iz našega vsakdanjega življenja ter je jako bogata na živahnih dejanjih. Primerna je za uprizoritev na večjih mestnih odrih. To naj bo igra naših javnih nameščenecv. Stopimo z golo resnico svojega trpljenja tudi na oder pred našo javnost, ki je gluha in slepa za naše gorje. Tovariši sotrpin! posežite po igri in ji pomagajte do smotra, ki ji je namenjen. Dobi se pri avtorju Franu Rojcu v Ljubljani, Strelška ulica št. 5.

Vsm delegatom slovenskih nabavljalnih za drug državnih uslužbencev na skupščini v Ljubljani dne 29. junija 1923: Vsi slovenski delegati nabavljalnih združenj državnih nameščenecv, ki pridejo na skupščino v Ljubljano dne 29. junija 1923, se vljudno vabijo na skupni sestanek, ki se vrši dne 28. junija 1923. — na predvečer skupščine ob 6. uri (18) zvečer v bibliotetski dvorani pokrajinske uprave v Ljubljani, Bleiweisova cesta, da se dogovorimo, glede enotnega nastopa na skupščini in glede predlogov, ki se imajo staviti pri »slučajnostih« na skupščini od Slovencev. V interesu vseh slovenskih združenj je, da se delgati polnoštevno udeležijo tega sestanka. — Dr. Franc Peitler, viš. sod. svetnik v Mariboru.

Redukcija uradništva. »Slovenec« piše v 115. številki: Neki beogradski list preiskuje, kdo bo reduciran in kdo bo ostal. Rezultat te raziskave je ta-le: »Ostalo bo 18 ministrstev, kolikor jih pima niti bogata Anglija. Ostalo bo ministrstvo za vere poleg ministrstva za prosveto, ostalo bo ministrstvo za izenačenje zakonov poleg ministrstva za provosodje. Ostale bodo štiri pokrajinske uprave kot štiri posebne uprave v eni državi. Ostali bodo tudi neštevilni oddelki in pododdelki ministrstev z njihovimi načelniki, inšpektorji in pomočniki. Ostala bo tudi v narodni skupščini ona jata deklet, ki so bila odpuščena bogvezakaj iz raznih drugih uradov. V državni upravi bodo ostali vsi, ki so akcionarji raznih bank, družb in podjetij, in ki s svojimi »beraškimi« dohodki građe v Beogradu šestnadstropne palače. Ostali bodo tudi vsi oni uradniki, ki sklepajo v imenu države razne dobave v vrednosti nekaj milijonov dinarjev, in sicer podpisuje take pogodbe navadno z ene strani načelnik v imenu države, z druge strani pa inšpektor v imenu družbe, koje član je.«

Za tiskovni sklad, »Našega Glas« sta darovala: g. Guštin, nadgeometer v Ljubljani 40 K in g. Drago Schmidt, sodni oficijal v Trebnjem 20 K. Iskrena hvala gg. tovarišema, ki tudi v najtežjih časih nista pozabila na naše glasilo. Uprava.

Pisalni stroji itd.
mehanična delavnica (popravljalnica)
Ljubljana
Šelenburgova ul. 6/I.
L. BARAGA.

Čevlje kupujte od domačih tovarov trdke Peter Kozina & Ko, z znamko »Peko«, ker so isti priznani najboljši in najcenejši. Glavna zaloga na debelo in drobno, Ljubljana, Breg 20, ter Aleksandrova cesta št. 1.

Priporoča se za nakup vseh
pisarniških in šolskih potrebščin
tvrdka

M. Tičar, Ljubljana.

Barva, kemično čisti in
pere vse tovarna

Jos. Reich

Ljubljana, Poljanski nasip 4-6.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna
veletrgovina.

Solidno blago.

Nizke cene.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo
dežnikov in solnčnikov
ter sprehajalnih palic.
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Priporoča se
modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

JOSIP OLUP

Trgovina z manufakturnim blagom in z
oblekami domačega izdelka.

Ljubljana.

Stari trg št. 2. in
gostilna pod Trančo.

Toči pristna dolenska in štajerska vina.
Preskrbljeno za mrzla in gorka jedila.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem,
pisarniški in šolski potrebščinami

Karol Till,

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.
(lastnik Gruber in Pokover).
Prvovrstno blago in zmerne cene.

„Samopomoč“

gospodarska zadruga javnih nameštencev

r. z. z. o. z.

v Žuženberku

— se nahaja v likvidaciji. —

„Aikadont“

zobna pasta.

Glavna zaloga drogerija

Anton Kanc, Ljubljana.

F. M. Schmitt

Ljubljana, pred Škofijo št. 2.

Priporoča svojo bogato zalogo galante-
rijskega, norimberškega ter romarskega
blaga, dalje igrače, košare, vozičke in
pletene.

Postrežba točna in solidna.

Perje in puh

C. J. HAMANN

— Ljubljana, Mestni trg 8. —

Priporoča se

I. CERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva
in tapetništvo.

Kolesa in vse potrebščine
Vam nudi najboljše in najceneje
J. GOREC, Ljubljana

Palača Ljubljanske kreditne banke.

Prva jugoslovanska tovarna
dežnikov

Josip Vidmar

Ljubljana,
Pred Škofijo številka 19.

Najnižje cene!

Solidna in točna postrežba!

Popravila, preobleke.

„Pri nizki ceni“ IGN. ŽARGI

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 3.

Trgovina z drobnim, pletenim in mod-
nim blagom ter perilom in kravatami
na debelo in drobno.

Največja zaloga potrebščin za
krojače in šivilje.

Nabavljalna zadruga

javnih nameštencev in vpokojencev
r. z. z. o. z. v Kamniku je sklenila

likvidacijo.

Eventuelne terjatve naj se prijavijo do
do 30. junija 1923.

pri likvidacijskem odboru.

Tvrdba Josip Petelinc

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7.

priporoča najboljše šivalne
stroje „Gritzner“, potrebščine
za šivilje in krojače, modno
blago in galanterijo.

I. Krivic

špecerija,

Franciška ul. 10.

priporoča se cenj. občinstvu pri nabavi
barv za obleko in volno, bencin, Ber-
tan zoper stenice, Garantol za vlaganje
jajec, gobe za umivanje, Kalodont,
krtiče vseh vrst, kislina solna in žve-
plena, muholovke, mrčesni prašek,
naftalin, oblati za peciva, oglje, žim-
nata omela, pralni praški: Kontent,
Persil, Ženska hvala, podnožniki:
konopneni, leseni in slamnati, salmijak,
cvet in sol za elemente, Strobil za
snaženje slamnikov, Syndetikon lepilo-
sponke za perilo, Panatol za pokonča,
vanje ščurkov, tepači, zdravilni vrelec
radenski in rogaški, grenčica Fran
Josip, voščilo za parkete in žganja,
konjak, rum.

Nabavljalna zadruga

javnih nameštencev in vpokojencev

v Ljubljani

Prodaja svojim članom razno špecerijsko
in kolonijalno blago po znižanih cenah.

Krojaštvo **Fran Iglič** Krojaštvo
Ljubljana, Kolodvorska ul. št. 28.

delovanje oblek za gospode, otroke in uniforme.

Za dame po najnovejšem modernem kroju.

Lastna zaloga modnega blaga.

— Uradnikom znaten popust. —

M. Mihelič

LJUBLJANA, Selenburgova ulica.

Specialna trgovina ščetarskih izdelkov.

Parfumerija in galanterija.

Edina zaloga jugoslovanskih igralnih
kart.

K. Jurman

optik - specialist

Ljubljana,

Selenburgova ul. 2.

Kunstek & Pleterski

Ljubljana, Vodnikov trg 5

priporoča v nakup usnje in
usnjate izdelke.

Članom Nabavljalne zadruge
javnih nameštencev popust!

Velika izbira otroških vozi-
čkov, dvokoles in šivalnih
strojev po ceni.

F. Batjel, Ljubljana, Stari trg 28.

Sprejemajo se v polno popravo za emajliranje z
ognjem in ponikljanje dvokolesa, otroški vozički
šivalni in razni stroji.

„TRIBUNA“

Tovarna dvokoles in otroških vozičkov.
Ljubljana, Karlovska cesta 4. — Zvonarska ulica 1.

Zahtevajte ponudbo.

Papir na debelo. Tvorniške cene.

Specialiteta

OVOJNI PAPIR

(papir za pakovanje) vseh vrst, dalje
tiskovni, konceptni, pisarniški, risalni
papir itd. po **tvorniški ceni** vedno
v zalogi. Glavna zaloga

„ABADIE“

cigaretnega papirja

A. LAMPRET

Ljubljana, Krekov trg 10

Telefon 247.

Državno zdravilišče Rogaška Slatina.

Sezona Maj - September.

Sezona Maj - September.

Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni. Cene zmerne. V pred in po sezoni (t. j. od 1. maja do 15. junija in od 1. do 30. sept.)
50 % popusta za državne uradnike in njih rodbinske člane. Največja udobnost. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameštencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorna urednica Stebi Alojzija. — Tiska Narodna tiskarna v Ljubljani.